

LUFTBÄGARE, m. 5. Se *Girandol*, 5.
LUFTBÖSSA, f. 1. Bösssa, som laddas med komprimerad luft.

LUFTDRAG, n. 5. Se *Drag*, 2.

LUFTELD, m. 2. Se *Eldmeteor*.

LUFTFENOMEN, luftfenomén, n. 3. o. 5. Se *Meteor*.

LUFTFORM, m. sing. (vetensk.) Egenskap af luft. *En kropp, som antager l.*, som upplöses i luftpartiklar, i gaser.

LUFTFORMIG, a. 2. (vetensk.) Som har egenskap af luft. *L-a kroppar*. Kallas äfv. Gasformig.

LUFTFÄRD, c. 3. Färd i luften, t. ex. med en luftballong.

LUFTGÅNGAR, m. 2. pl. Se *Luftrörsvägar*.

LUFTHIMMEL, m. sing. Se *Luftkrets*.

LUFTHVIRFVEL, m. 2. pl. — *hvirflar*. Se *Väderhvirvel*.

LUFTHÅL, n. 5. 1) Litet hål, anbragt för vädervevling eller yttre luftens tillträde. — 2) Se *Luftörsspricka*.

LUFTIG, a. 2. 1) Öppen för fria luften. — 2) Säges om rum, der frisk luft har tillträde. — 3) (mål.) Säges om figurer, hvilka föreställas antingen såsom aflägsna eller sväfvande i luften. — *Luftighet*, f. 3.

LUFTKRETS, m. 2. Se *Atmosfer*.

LUFTKULA, f. 1. Se *Eolipil*.

LUFTMASSA, f. 1. Ganska stor myckenhet af luft.

LUFTMÄTARE, m. 5. Se *Aerometer*.

LUFTPELARE, m. 5. (fys.) Atmosferiska luften, med afseende på dess tryckning på en bestämmd yta.

LUFTPERSPEKTIV, luftpärspäckt'v, m. sing. (fys.) Läran om den färgton samt den grad af tydlighet, som föremålen i förhållande till afståndet antaga. [— specif.]

LUFTPUMP, m. 2. (fys.) Apparat, hvarigenom luften kan utsugas ur ihåliga metallkolor, så att de blifva fullkomligt lufttomma, äfvensom luften i ett starkt kärl kan derigenom sammanpressas till nära 2000 gånger mindre rymd än förut.

LUFTRESA, f. 1. Se *Luftfärd*.

LUFTRYMD, m. 3. 1) Se *Luftkrets*. — 2) Den oändliga rymden, hvari alla himlakropparne befinnas.

LUFTRÖR, n. 5. 1) (anat.) Ett långt, icke sammantryckbart rör, sammansatt af starka broskartade ringar, genom hvilket lungorna stå i förbindelse med munhålan och rösten frambringas, då den inandade luften åter derigenom utandas. Den egentligen rörformiga delen af Luftröret benämnes i dagligt tal Strupe. — 2) Rör för vädervevling.

LUFTRÖRSHUFVUD, n. 4. (anat.) Öfra delen af luftröret. Kallas äfv. Struphufud.

LUFTRÖRSVÄGAR, m. 2. pl. (anat.) Små kanaler eller gångar, hvilka från nedra delen af luftröret utbreda sig djupt in i lungorna.

LUFTRÖRSSPINDEL, m. 2. pl. — *spindlar*. (nat. hist.) Spindelkräk med greniga luftrör. *L-dlar*, andra ordningen af Spindelkräken.

LUFTRÖRSSPRICKA, f. 1. (anat.) En smal öppning emellan brosken i luftrörshufvudet, hvilken åstadkommer olika ljud af rösten, allt efter som den öppnas eller sammandrages.

LUFTSEGLARE, m. 5. En, som uppstiger i luftballong.

LUFTSEGLING, f. 2. Färd genom luften med tillhjälp af luftballong. — *Ss. Luftseglingskonst*.

LUFTSKEN, n. 5. Se *Eldmeteor*.

LUFTSKEPP, n. 5. Föreslagen acrostatisk maskin i form af fartyg.

LUFTSLOTT, n. 5. (fig.) Inbillad, i hoppet motsedd, stor lycka utan all rimlig grund. *Bygga l.*, öfverlemnna sig åt dylika inbillningar.

LUFTSPEGLING, f. 2. (fys.) De omvända bilder utaf aflägsna föremål, som, på hafvet eller stora solbelysta slätter, visa sig i luften.

LUFTSPRUTANDE, a. 1. *L. berg*, se *Luftvolkan*.

LUFTSPRÅNG, n. 5. Konstigt språng högt upp i luften. *Göra l.*

LUFTSTRECK, n. 5. Se *Klimat*.

LUFTSTRUPE, m. 2. pl. — *strupar*. Se *Luftrör*.

LUFTSTRÖM, m. 2. pl. — *strömmar*. Luftmassa, som flyter i samma riktning.

LUFTSYN, f. 3. Se *Meteor*.

LUFTSYRA, f. 1. Se *Kolsyra*.

LUFTSUCKEN, n. 5. Se *Meteor*.

LUFTTOM, a. 2. Utan luft. *L-t rum*, rum ell. rymd utan allt innehåll af materia. — *Lufttomhet*, f. 3.

LUFTTORKA, v. a. 1. Torka i fria luften eller genom luftens inverkan. — *Lufttorkande*, n. 4. o. *Lufttorkning*, f. 2.

LUFTTRYCK, n. 5. Se *Lufttryckning*.

LUFTTRYCKNING, f. 2. (fys.) Den atmosfäriska luftens tryckning emot jorden och derå varande ting; äfv. (i allm.) tryckning af en luftpelare.

LUFTTÄT, a. 2. För luften ogenomtränglig. *En luftballong måste vara l.*

LUFTVEXLING, f. 2. Se *Vädervevling*.

LUFTVOLKAN, --ån, m. 5. Volkan, hvarur vissa gasarter med mycken våldsamt utbryta.

LUFTVÅG, f. 1. (poet.) Våg af framströmmande luft, t. ex. vid blåsväder.

LUFVA, f. 1. (pop.) Sempel mössa af skinn, Brukas äfv. skämtsamt i st. f. Mössa i allmänhet.

LUFVA, v. a. 1. o. LUFVAS, v. d. 1. Se *Lugga*, *Luggas*. — *Lufvas* betyder i jägarspråket äfv.: Slåss (om orrar, då de spela).

LUFVER, se *Luf*, II.

LUGG, m. 2. 1) (utan plur.) Håret på kläde, på en hatt, m. m. *All l-en är bortnött på klädet. Giva l. åt kläde*, genom kratsning åstadkomma lugg derpå. *Stryka med, efter, emot l-en*, med, efter, emot den riktning, hvari luggen ligger. — 2) Pannhår på menniskor och hästar. *Tilla under l.*, blicka åförstulet. — 3) Hvarje särskilt hårdrag, då man luggar någon. *Han fick två dugliga l-ar.* — Äfv. *Luf*.

LUGGA, v. a. 1. Hårt draga någon i håret. *L. upp*, lugga länge och eftertryckligt. — *L-s*, v. d. Lugga hvarandra. — *Luggande*, n. 4.

LUGGER, lugg'r, m. 2. Litet tremastadt fartyg, med ett rusegel på hvarje mast och en klyfvare på bogsprödet.

LUGGIG, a. 2. Som har lugg. *L-t kläde*, **LUGGKRATS**, m. 2. Krats, hvarmed man ger lugg åt kläde.

LUGGNING, f. 2. 1) Handlingen, då man luggar. — 2) Se *Lugg*, 3.

LUGGLITEN, a. 2. neutr. — *el.* Hvarå luggen mer eller mindre blifvit afnött.

LUGN, lünn'g, a. 2. 1) (om luft och sjö), Stilla. *L. och klar luft. L-t väder. L. sjö. Det är l-t*, blåser ej. Se *Fisk*. — 2) (fig.) a) Fri från oro, sinnesrörelser; sorgfri, bekymmerfri. *Ett l-t lif. Lefva l-a dagar. Ett l-t sinne.* —